

PÁ 13. listopadu – Podněty k zamyšlení

„Srdce je nejlstivější a zoufale hříšné. Profesori náboženství nejsou ochotni důkladně zkoumat sami sebe, aby zjistili, jaká je jejich víra ve skutečnosti. Je hrozné, že se mnozí opírají o falešnou naději. Někteří spoléhají na své zkušenosti staré mnoho let. Když však přijde chvíle pro zkoumání srdce a všichni by měli mít živé každodenní zkušenosti, nemají se o co opřít. Zřejmě si myslí, že vyznávání pravdy je zachráněním. Když zanecháte hříchy, které Bůh nenávidí, Ježíš vejde a bude večeřet s vámi a vy s ním. Tak budete čerpat od Ježíše božskou sílu, porostete v něm a budete moci vítězně říci: ‚Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!‘ (1K 15,57) Pán by byl raději, kdyby vlašní profesori náboženství nikdy nevyslovili jeho jméno. Jsou překážkou těm, kteří se mohli stát Ježíšovými věrnými následovníky. Jsou kamenem úrazu pro nevěřící. Zlí andělé se radují a vysmívají Božím andělům pro nečestný život takových lidí. Jsou ke zlému doma i mezi lidmi. Svými ústy chtějí být blízko Bohu, ale jejich srdce je od něj daleko.“ (2SG 227)

Otázky k rozhovoru

1. Podle textu Mk 7,1–13 stojí v pozadí falešného uctívání naše srdce. Bůh nechce, abychom ho uctívali svými ústy, pokud to nevychází z našeho srdce. Proč je evangelium a příběh Ježíšovy zástupné smrti nejlepší způsobem, jak se může srdce člověka změnit, aby skutečně milovalo Boha?

2. Přemýšlejte o tom, jak uctívat Boha „v Duchu a v pravdě“. Je možné dělat to jen jedním způsobem – bez toho druhého? Vyžaduje pravé uctívání obojí? Pokud ano, proč?

3. Abychom opravdu uctívali Pána Boha, musíme mít čisté a upřímné srdce. Co to znamená? Musíme čekat, až budeme zcela spojeni s Pánem a náš život bude v dokonalém pořádku, abychom ho mohli uctívat? Na druhé straně, jak nám může pravé uctívání pomoci uvést do souladu naše srdce s Bohem?

✧ Texty na tento týden – Da 3; Zj 14:6–12; Ž 78:1–17; J 4:7–26; 1Pa 16:1–36; Mk 7:1–13

✧ Základní verš

„Přiznejte Hospodinu slávu jeho jména! Přineste dar, vstupte před něj, v nádheře svatyně se klaňte Hospodinu!“ (1Pa 16:29)

Uctívání někoho, ke komu vzhlížíme jako k autoritě, je součástí lidské přirozenosti, dokonce i hříšné lidské přirozenosti. Byli jsme stvořeni jako bytosti, které mají úctu k Hospodinu, protože ho milují a uvědomují si, že je jí hoden. Ve světě bez hříchu, smrti a ničení se lidé setkávali s Bohem tváří v tvář, což si my dnes, kdy známe pouze hříšný svět, sotva umíme představit.

Dodnes máme v sobě vrozenou potřebu k někomu s úctou a obdivem vzhlížet. Ale jako všechno ostatní na tomto světě, i toto narušil hřích. Velmi často se proto stává, že uctíváme někoho nebo něco, co není hodno nejvyšší úcty, nebo že sice budeme uctívat Hospodina, ale nebudeme to dělat správně (viz například Mk 7,1–13; Jr 7,4).

Součástí naší životní školy, do které nás Bůh zve, je tedy i porozumění tomu, komu a jak prokazovat naši největší úctu.

✧ Týden ve zkratce:

- Každý něco uctívá
- Vyprávěj o tom svým dětem
- V Duchu a pravdě
- Nádhera svatosti
- Věrnost navzdory okolnostem
- Podněty k zamyšlení

NE 8. listopadu – Každý něco uctívá

Da 3:15-18 „¹⁵Nuže, jste ochotni v čase, kdy uslyšíte hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnout a poklonit se před sochou, kterou jsem udělal?“ ... ¹⁶Šadrak, Měšak a Abed-nego odpověděli králi: „Nebúkadnesare, nám není třeba dávat ti odpověď.“ ¹⁷Jestliže nás Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivě pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás. ¹⁸Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme.““

Zj 14:6.7.9.10 „⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: ‚Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.‘“

⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: ‚Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem.““

Ex 20:4-6 „⁴Nezobrazíš si Boha zpodoběním něčeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. ⁵Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ⁶ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.“

Zj 14:11.12 „¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“

PO 9. listopadu – Vyprávěj o tom svým dětem

Ž 78:1-8 „**Poučující. Pro Asafa. Lide můj, naslouchej učení mému, k slovům úst mých nakloň ucho, otevřu svá ústa ku přísloví, předložím hádanky dávnověké.** ³Co jsme slyšeli a o čem víme, to , co nám otcové vyprávěli, ⁴nebudeme tajit jejich synům. Budeme vyprávět budoucím pokolení o Hospodinových chvályhodných činech, o mocných skutcích a divech, jež konal. ⁵Stanovil svědectví v Jákobovi, vydal zákon v Izraeli a přikázal našim otcům, aby s tím seznamovali své syny, ⁶aby o tom vědělo budoucí pokolení, synové, kteří se zrodí. Ti to budou dále vyprávět svým synům, ⁷aby složili důvěru v Boha a na Boží skutky nezapomínali, aby zachovávali vždy jeho přikázání, ⁸a nebyli jako jejich otcové, to umíněné, vzdorné pokolení, pokolení nestálého srdce, jehož duch nezůstal věrný Bohu.“

Ž 78:9-17 „**Lukem vyzbrojení Efrajimci otočili se v den bitvy.** ¹⁰Nedbali na smlouvu Boží, podle jeho zákona žít odepřeli, ¹¹zapomněli na jeho skutky, na divy, jež jim dal shlédnout. ¹²On před jejich otcí činil divy v zemi egyptské na Sóanském poli. ¹³Moře rozpoltil a převedl je, jako hráz postavil vody. ¹⁴Ve dne oblakem je vodil, po celou noc září ohně. ¹⁵Rozpoltil na poušti skály, dal jim pít hojně jak z propastných tůň, ¹⁶bystřiny vyvedl ze skalního štítu, nechal plynout vodstva jako řeky. ¹⁷Hřešili však proti němu opět. Vzдорovali v tom vyprahlém kraji Nejvyššímu.“

ÚT 10. listopadu – V Duchu a pravdě

J 4:19-24 „¹⁹**Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok.** ²⁰Naši předkové uctívali Boha na této hoře, ale vy říkáte, že místo, na němž má být Bůh uctíván, je v Jeruzalémě!“ ²¹Ježíš jí odpoví: „Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě. ²²Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů. ²³Ale přichází hodina, ano, již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctili. ²⁴Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě.““

J 4:7-18.25.26 „⁷Tu přichází samaršská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: „Dej mi napít!“ – ⁸Jeho učedníci odešli předtím do města, aby nakoupili něco k jídlu. – ⁹Samaršská žena mu odpoví: „Jak ty jako Žid můžeš chtít ode mne, Samaršanky, abych ti dala napít?“ Židé se totiž se Samaršany nestýkají. ¹⁰Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“ ¹¹Žena mu řekla: „Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká; kde tedy vezmeš tu živou vodu?“ ¹²Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda.“ ¹³Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žížeň. ¹⁴Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“ ¹⁵Ta žena mu řekla: „Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu.“ ¹⁶Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!“ ¹⁷Žena mu odpověděla: „Nemám muže.“ Nato jí řekl Ježíš: „Správně jsi odpověděla, že nemáš muže. ¹⁸Vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu.“ ...

²⁵Žena mu řekla: „Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všechno.“ ²⁶Ježíš jí řekl: „Já jsem to – ten, který k tobě mluvím.““

ST 11. listopadu – Nádhera svatosti

1Pa 16:29-36 „**Přiznejte Hospodinu slávu jeho jména! Přineste dar, vstupte před něj, v nádheře svatyně se klaňte Hospodinu!** ³⁰Svíjej se před ním, celá země! Pevně je založen svět, nic jím neotřese. ³¹Nebesa se zaradují, rozjasá se země, mezi národy se bude říkat: „Hospodin kraluje!“ ³²Moře i s tím, co je v něm, se rozburácí, pole zazní jásosem, i všechno, co je na něm. ³³Tehdy zaplesají stromy v lese vstříc Hospodinu, že přichází soudit zemi. ³⁴Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné. ³⁵Rcete: „Zachraň nás, ó Bože, naše spásu, shromáždí a vytrhni nás z pronárodů; tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu, budeme tě chválit chvalo zpěvem. ³⁶Požehnaná buď Hospodin, Bůh Izraele, od věků až na věky!“ A všechnen lid ať řekne: „Amen. Chvalte Hospodina!““

1Pa 16:1-28 „¹Boží schránu přinesli a umístili ji uprostřed stanu, který pro ni David postavil. I přinášeli před Bohem zápalné a pokojné oběti. ²Když David dokončil obětování zápalných a pokojných obětí, požehnal lidu v Hospodinově jménu. ³Pak podělil každého z Izraele, každého muže i ženu, bochníčkem chleba a datlovým a hrozinkovým koláčem.

⁴Potom určil lévívce, kteří by přísluhovali u Hospodinovy schrány a připomínali Hospodina, Boha Izraele, vzdávali mu chválu a oslavovali jej. ⁵Asaf byl představeným, jeho zástupcem byl Zekarjáš. Jeiel, Semíramót, Jechiel, Matitjáš, Eliáb, Benajáš, Obéd-edóm a Jeiel hráli na harfy a citory. Asaf na zvučné cymbály. ⁶Kněží Benajáš a Jachaziel hráli každodenně na pozouny před schránou Boží smlouvy. ⁷Tehdy onoho dne nařídil David poprvé, aby Asaf a jeho bratři vzdávali Hospodinu chválu: ⁸Chválu vzdejte Hospodinu a vyzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, ⁹zpívejte mu, pějte žalmy, přemýšlejte o všech jeho divech, ¹⁰honoste se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! ¹¹Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte ustavičně. ¹²Připomínejte divy, jež vykonal, jeho zázraky a rozsudky jeho úst, ¹³potomkově Izraele, jeho služebníka, Jákobovi synové, jeho vyvolení! ¹⁴Je to Hospodin, náš Bůh, kdo soudí celou zemi. ¹⁵Věčně pamatujte na jeho smlouvu, na slovo, jež přikázal tisícům pokolení. ¹⁶Uzavřel ji s Abrahamem, přísahou ji stvrdil Izákovi, ¹⁷stanovil ji Jákobovi jako nařízení, Izraeli jako smlouvu věčnou: ¹⁸„Dám ti kenaanskou zemi za dědičný úděl!“ ¹⁹Na počet vás byla malá hrstka, byli jste tam hosty. ²⁰Putovali od jednoho pronároda ke druhému, z jednoho království dál k jinému lidu. ²¹On však nedovolil nikomu, aby je utlačoval, káral kvůli nim i krále: ²²„Nesahejte na mé pomazané, ublížit mým prorokům se chraňte!“ ²³Zpívej Hospodinu, celá země! Zvěstujte den ze dne jeho spásu, ²⁴vypravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho divech, ²⁵neboť Hospodin je veliký, nejvyšší chvály hodný, buď bázeň, je nad všechny bohy. ²⁶Všechna božstva národů jsou bůžci, ale Hospodin učinil nebe. ²⁷Před jeho tvářím velebná důstojnost, moc a potěšení na svatém místě jeho. ²⁸Lidské čeledi, přiznejte Hospodinu, přiznejte Hospodinu slávu a moc.“

ČT 12. listopadu – Věrnost navzdory okolnostem

Mk 7:6-9 „**Řekl jim: „Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: „Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.** ⁸Opuštěli jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice.“ ⁹A ještě řekl: „Jak dovedně rušíte Boží přikázání, abyste zachovali svou tradici!““

Mk 7:1-5.10-13 „¹Shromáždili se k němu farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma. ²Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěčujícíma, to jest neomytýma rukama. (³Farizeové totiž a všichni židé se drží tradice otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce. ⁴A po návratu z trhu nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování pohárů, džbánů a měděných mis.) ⁵Farizeové a zákoníci se ho zeptali: „Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradice otců a jedí znesvěčujícíma rukama?“ ...

¹⁰Vždyť Mojžíš řekl: „Cti svého otce i svou matku“ a „kdo zlořečí otcí nebo matce, ať je potrestán smrtí.“ ¹¹Vy však učíte: Řekne-li někdo otcí nebo matce: „To, čím jsem ti zavázán pomoci, je korbán (to jest dar Bohu),“ ¹²již podle vás nemusí pro otce nebo matku nic udělat; ¹³tak rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou pěstujete. A takových podobných věcí činíte mnoho.““